

Анонимността в Интернет

Нарушаване на Традицията може да се случи в сайтове за социални контакти, но е лесно това да бъде предотвратено.

Традициите са в голяма степен за оцеляване на АА като цяло, но те са написани когато методите за комуникация бяха доста ограничени, следователно оставяйки някой дупки за АА днес да се допълнят.

Спомням си когато аз за първи път започнах да мисля за анонимността, Единадесета традиция и Интернет.

Обърнах се към АА и памфлет „Разбиране на Анонимността“, аз търсих отговори.

В брошурата се казва, че интернет страниците трябва да се считат за обществени медии и следователно ние не трябва да използваме нашите пълни имена или изображения върху всеки публичен сайт.

Това идва да каже, че „...нивото на анонимност в имейли, онлайн сбирки и чат стаи, ще е лично решение.“

На пръв поглед, това изглежда доста ясно; но пълните имена или снимки в публично достъпен уебсайт или чат стаи, онлайн сбирки и имейл са допустимите места където да разкрием нашата анонимност, ако искаме това.

Брошурата се опитва да създаде разлика между „лично“ и „публично“ използване на Интернет. За съжаление аз вярвам, че това е кратко, непълно и

не е изчерпателно определение за тези места. Човек лесно може да каже, че нарушаване на анонимността в националните новинарски сайтове е забранено, но нарушаване в имейл на приятел е приемливо. Един личен блог, който се намира при публично търсене, също може да се постави в „публична“ категория. Но какво да кажем за сайтовете за социални мрежи? Тези широко използвани сайтове имат свои собствени протоколи за сигурност, някой от които са пълна персонализация на отделния потребител. Те имат свои собствени нива за публично и лично, което допълнително усложнява въпроса. Например, мога да настроя личната ми страница да бъде видяна от само „приятелите ми“ (хората, които аз съм допуснал да я посещават), като предотвратя друг да вижда посочената информация. Мога ли да наруша анонимността си, след като само мои приятели могат да виждат? Дали това ще бъде виртуален еквивалент на събирането на всички мои приятели в една стая и казването им, че аз съм в АА?

Един популярен сайт в мрежата има „групи“, където хора с подобни възгледи могат да се регистрират и да публикуват съобщения за дискусия. Много от тях са свързани с дванадесетте стъпки. Там има множество немодерирани групи, които се назовават „Анонимни алкохолици“, едната е с повече от 9000 члена. Всеки член може да има достъп до списъка с членове на тази група, повечето от които използват техните пълни имена

(изискване на един социален уебсайт).
Човек може да каже, че това е
нарушаване на анонимността, защото
всичко там е под банер на Анонимни
алкохолици, но какво да кажем за
„Приатели на Бил У.“, група, която има
над 12 000 членове? Тя е публична (за
членовете на сайта). Изрично се
посочва, че тя не е свързана с която и да
е организация.

Предложения на Дейв

*Дейв С. е автор на „Анонимността в
Интернет“, съставляваща някои
съвети за защита на анонимността
при използването на уеб сайтове за
социални мрежи.*

*Не се присъединявай към никоя група
„Анонимни алкохолици“ с името си,
дори ако това там води до отказване
от права.*

*Не разкривайте, че сте член на АА, ако
решите да се присъедините към група
за хора във възстановяване.*

*Не публикувайте съобщение на
стената на някой по отношение на
сбирки, трезвост или АА.*

*Не публикувайте снимки от работата
на АА, с ваши приятели, ако нямате
тяхното разрешение. Уверете се, че
тези снимки са видими само за вашите
приятели.*

*Ако сте решили да „разкриете“ себе си
на профилната си страница, се
уверете, че страницата е достъпна
само за приятелите ви, а не по
принцип към обществеността.*

*Ако създавате събитие свързано с АА
от сайт, се уверете, че то е
поверително така, че да не разкрива*

*анонимността на поканените, ако те
решат да присъстват. Направете
списъка на гостите на свързаните с АА
събития скрит.*

Аз мисля, че решението тук има повече
общо с Традиция Шест, отколкото с
Традиция Единадесет. Наричайки група
Анонимни алкохолици, означава
принадлежност, въпреки
опроверженията. Ако всички тези
интернет групи се бяха нарекли нещо
като „Приатели на Бил У.“ или
„Алкохолици във възстановяване“,
щяхме да имаме решение на два
проблема наведнъж: прекратяване на
обявена принадлежност с АА и
позволяване на членовете да не се
безпокоят за нарушаване на
анонимността им на публично ниво,
като просто се присъединяват към
групите. Всеки индивидуално ще бъде
отговорен за поддържане на
собствената си анонимност в тези групи,
в дискусии, но вече не би се
притеснявал за нарушаване на
анонимността си чрез присъединяване
към групата.

Във времето, когато бяха публикувани
Традициите, този разговор за
анонимност би бил немислим. Тъй като
нашият свят се променя и развива, АА
също е нужно да се променя и развива.
АА членовете трябва да отговарят на
новите предизвикателства вътре и вън
от АА.

Дейв С., Кливланд, Охайо,
Пресъздадено с любезното
разрешение на Грейпвайн.